

mirsınız, amma təklif edirsiniz ki, mən içim!

İkinci qədəhdən sonra sürücü yenə hövsələsizlik elədi. Durub onu qucaqlamaq və yatağa tərəf aparmaq istədi. Qadın sərt səslə "otur, yeməyini ye", dedi. Sonra arağın ağzını bağlayıb qırıq qoydu:

-Doyunca ye! Arağ bəsindi. Arağ içməyi bacarmırsan.

-Mən sizi başa düşə bilmədim. Bütün bu oyun nə idi? Elə zənn edirdim ki, biz bu gün bir unudulmaz vaxt keçirəcəyik. Bütün hərəkətlərindən bu görünürdü. İndi isə...

-Düz deyirsən, sən bu gününü heç vaxt unutmayacaqsan! Mənim belə bir fikrim var idi. Ancaq indi fikrimi dəyişdim. Səhərdən götür-qoy eləyirəm. Belə qərara gəldim ki, bizim aramızda sizin fikirləşdiyiniz şey ola bilməz.

-Niyə, bəyənməmiş mən?

-Məsələ bəyənməkdə deyil. Səhər-səhər mənə götürdüyün yerdən azca aralıda bizim villamız var. Biz boş vaxtlarımızda burada dincəlirik. Yayda çox vaxt burada yaşayırdıq. İki uşağım var. Yoldaşım prokuror işləyir.

"Prokuror" sözünü eşidəndə sürücünün rəngi dəyişdi. Yerində qurcalanmağa başladı.

-Qorxma, otur! Çoxdan bilirdim ki, o, sürücüsünün arvadı ilə gəzir. Yadında saxla, qadın ərinin xəyanət elədiyini birinci dəfədən bilir. Uzaq-baş, ikinci dəfədən! Kişilər isə qadınların xəyanətini yüz ilə də bilməz! Bizim hissiyyatımız çox güclüdür. Mən onun xəyanətini sübut eləyə bilmirdim. Daha doğrusu, boynuna almaq istəmirdi. Etiraf edirəm, o qadın məndən gözəldi. Amma bu xəyanətə haqq qazandıra bilməz. O, sürücüsünün arvadı ilə gəzdiyinə görə mən də sürücü ilə görüşüb intiqam almaq istədim. Özünə dedim: qarşıma çıxan birinci sürücüyə təslim olub sənənin papağını yerə soxacağam. Ona görə də səhər tezdən yola çıxmışdım. Sənə rast gəldim "Güllü tala"ı nədi, orda o yeməkhana siçovullarının oğraş baxışlarını görəndən sonra hirsim soyudu. Sən ayaqyoluna gedəndə o qalstuklu cüllüt mənə görüşməyi təklif edəndə lap sakitləşdim. Yəqin elədim ki, siz kişilər hamınız bir bezin qırağısınız. Elə sən özü. Səhərdən qırıqla-qırıqla qalmısan. Moment gözləyirsən. Arvadın çörək dalınca çıxdığını zənn eləyir. Evdə balaların səni gözləyir. Sənə tanımadığın bir qadınla keyfə baxmaq

üçün dərindən-qabıqdan çıxırsan. Bəlkə mən də o sən deyən qadınlardan olaydım. Olan-qalanını xərcləyəcəkdin. Evə, uşaqlarının yanına nə üzlə qayıdacaqdın? Mənim ərimin pulunu balta kəsmir. Atamın hesabına o şan-şöhrətə, daha doğrusu, vəzifəyə çatıb. Atamın üzünə o necə baxacaq? Uşaqlarıma deməyirəm. Qoy atalarına nifrət eləməsinlər. Bu ikimizin problemi.

Bakıda üç yerdə evimiz var. Uşaqların ikisinin də evi, məşını, bir sözlə tam təmin olunmuşuq. Cah-cəlal içində yaşayırdıq. Bütün bunlar - bu var-dövlət, bu cəh-cəlal mənim ləyaqətimdən, şəxsiyyətimdən, məniyimdən qiymətli ola bilməz. Elə bunu fikirləşib qarşıma çıxan ilk sürücü ilə olub, ərimdən intiqam almaq fikrimdən daşındım. İndi sən də sarsaq fikirlərə düşmə! Bir namərd kişidən ötrü mən bədənimi murdarlayıb namusumu ləkələməyirəm. Ən azından balalarımın, valideynlərimin xatirinə. Sənə son sözüm: çalış ailəni qor! Unutma, xəyanət eləyərsən, xəyanət görərsən. Bu yeməkləri də götür qoy məşınma, bir az da xərclik verəcəyəm. Arvadın elə bilər qazancındır.

Qadın portmanatını çıxardıb sürücüyə bir dəstə pul uzatdı.

-Götür, halallığını verirəm.

-Xanım, sizin pullarınız bizə lazım deyil. Öz halal zəhmətimizlə dolanmışıq, bundan sonra da belə yaşayacağıq. Bu gün çəkdiyiniz xərci də ödəyərəm, - sürücü bunu deyib cibindəki pulları stolun üstünə qoydu. - Mən getdim, salamat qalın.

-Dayan, qanacağın olsun! Bu nə hörmətsizlikdir? - Qadının amirane səsi onu dayanmağa məcbur elədi. - Bütün sifarişləri mən vermişəm, xərci də mən çəkməliyəm. Yekəxanəliq eləmə! Sür get, dalınca gəlirəm. Bir yerdə ilişən, xilas eləyəcəm, qorxma. Amma bu günkü əhvalatı ağzından qacırırsan... səni nə gözlədiyini özün fikirləş! Qadın otdən çıxıb həyətdə dayanan bir taksiyə əyləşdi.

-Sür o məşının dalınca, - deyib bir az əvvəl tərpanən "paxotka" məşını göstərdi.

Mənzil başına qədər onu izlədi.

Yolda o məşını saxlayan olmadı.

15-17 iyun 2017,
Xırdalan şəhəri

RAFIQ AKİF - 60

"Sovet dövrü yaradıcılığımı istehsalat, indi isə ehtiyac aldı. Əmir Teymur demişkən: "Yaxşı valideyn o deyil ki, özündən sonra yaxşı övlad qoyub gedir. Yaxşı valideyn odur ki, yaxşı, gözəl əməl qoyub getsin. "Yalquzaq Qayası" romanım realist "Leyli və Məcnun" yeni, müasir dövrün zamana köklənərək aranjiman olunmuş səlnaməsidir".

Rafiq Akif

MƏN HƏMİN ADAMAM...

Mən həmin adamam necə görmüşdün,
O boy-buxun, o can, o xasiyyət.
Mən həmin adamam, ancaq yox olub,
Üzümdən gülüşlər, əvvəlki qüvvət.

Mən həmin adamam sevgimə sədiq,
İllərim ötsə də hüsnünə aşiq.
Təəssüf, bilmədin özünə layiq,
Yanımda duranda çəkdi xələt.

Sən dəyişilirsən gündə yüz yönə,
Həmin köhnə hikkə, sönmürsən yenə?
Hər gün bir sevdə düşür könlünə,
Nə bir vəfan oldu, nə də məhəbbət.

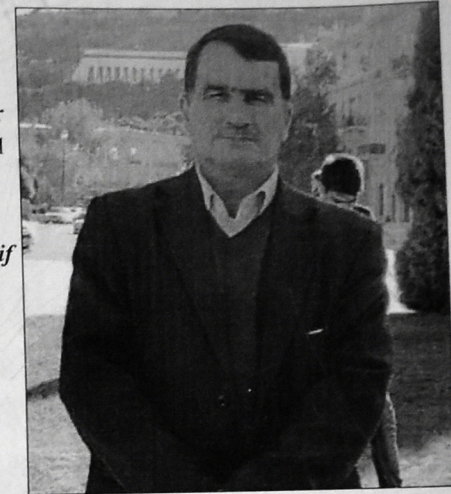
ÖLÜRƏM BİR DƏLİ SEVGİDƏN ÖTRÜ

Musa Yaqubun eyni adlı şeirinə nəzirə

Ölürəm bir dəli sevgidən ötrü,
Ala ağuşuna çırpı daşlara.
Könlümü uçursun yerdən göylərə,
Yolçuluq eləsin köçən quşlara.

Elə bir hikməti, gücü olsun ki,
Leylimin yolunda canımdan keçim.
Elə əfsun etsin, elə sevsin ki,
Əlindən zəhəri şərbəttək içim.

Titrətsin vücudu bir odlu baxış,
Artsın hərəreti damarlarda qan.
Ən ülvü sədət sevgidə varmış,
Verim bir gözəlin qollarında can.

Rafiq Akif - Rafiq Akif oğlu Məmmədov
1 FEVRAL 1962-ci ildə İsmayıl rayonunun Mollaisaqlı kəndində anadan olub.
Həmin ildə atasının təyinatıyla əlaqədar Göyçay şəhərinə köçüblər. Orta təhsilini Göyçay şəhər 1 (indiki 9 nömrəli) orta məktəbində alıb.

Əsgəri xidmətini Qazaxıstan ərazisində yerləşən Sovet Ordusunda keçib. Hərbi xidmətdən sonra bir müddət Rusiyanın Tver vilayətinin Kimrı şəhərində yaşayıb, elə ali təhsilini də orada alıb.
1993-cü ildən Bakıda yaşayır.

1978-ci ildən şeirləri ilə mətbuatda çap olunur, bir neçə şeirlər kitablarının müəllifidir. "Yalquzaq qayası" romanı yaxşı nəsr nümunəsi kimi dəyərləndirilmişdir.

Rafiq Akifin 60 yaşı tamam olur. Bu münasibətlə onu səmimi qəlbdən təbrik edir, can sağlığı, uzun və faydalı ömür, bol-bol yaradıcılıq uğurları arzulayırdıq. "XƏZAN" ədəbi-bədii jurnalın yaradıcı heyəti

AZƏRBAYCAN

Qaldır göyə bayrağını,
Qoy tanısın dünya səni.
Götür silah-yarağını,
Qov üstündən duman, çəni.

Çox millətli bir ölkəsən,
Talerantsan hər bir dinə.
Nadanlığa gər sinə, sən,
Al bayrağın qoyma enə.

Həcər, Tomris, mərd qızları,
Mübarizək qəhrəmanlar,
Müslüm kimi ulduzları,
Yetirmisən hər zamanlar.

Xəzərin bağrına yarib,
Ram eləyib vurdun məşəl.
Odlar yurdum səndən qalıb,
Zərdüştlikdən tarix əzəl.

Şərqin qapısıdır adın,
Füsunkardır bağca-bağın,
Dünya gözdim, səndə tapdim,
Hikmətini, ucalığımı!

Vurğun, Müşfiq səndə tapdı,
Şəriyyatda ölməzliyi.
Nəsiminin sözü hopdu,
"Ənəl həqqi" - dönməzliyi.

Dədəm Qorqud, Oğuz elim,
Qurban olsun, sənə bu can.
Çağır hər bə, mərdtək ölüm,
Haqq yolunda Azərbaycan.

Öyün yurdum, daim yaşa,
Babəkinlə, Məhsətinlə.
Vəcdə gəlib, şər qoşar,
Rəfiq sönməz qüdrətinlə.

DARIXIRAM
SƏNİN ÜÇÜN

Tələyə bax əvvəl yaddıq,
Hərə bir ocaqdan qopduq,
Eşq yolunda yuva tapdıq,
Səndü ocaq belə, gün-gün,
Darıxıram sənin üçün.

Nə tez susdu bu məhəbbət?
Hicranı ölümdən dəhşət.
Nəfəsim ətrinə həsrət,
Yollarımız düşdü düyün,
Darıxıram sənin üçün.

Mən qürurlu, sən inadkar,
Ümidimiz vermədi bər.
Təkcə sənə qəlbə yer var.
O kəs deyiləm gördüyün,
Darıxıram sənin üçün.

Gəl payızı əynindən at,
Bəzən yazla, nazla yaşat.
Gəl Rəfiqə gözəl ovqat,
Dirilt eşqi sən öldürdüyün,
Darıxıram sənin üçün.

ÖTÜB KEÇDİ
O QATAR

Ötüb keçdi o qatar,
Gözəl günlər, o anlar.
Bundan sonra xeyri yox,
Qayıdası nəyim var?

Qayıtmaz, gənclik keçib,
Hərə bir yuva seçib.
Bizim yuva boş qalıb,
Bizə hicran biçilib.

Arzusu bol, muradı kəm,
Təkcə yarım ola həmdəm.
Dünyaya gələn gündən,
İlki dərd, son cəhənnəm.

SƏN

Bu necə tale, nə gündə?
Dərd əlində qəlb sınıq.
Nəğümanlıq içində
Ölür canım bir anlıq.

Dodağında lamisə,
Ürəyimdə nübərsən.
Kimin üçün adı kəs,
Mənim üçün kübarsən.

Sən adidən adisən,
Sən tapılmaz nadirsən.
İçimdə yuva qursan,
Orda da öləsən.

Dağıt içimdə ev qur,
Yaşat viranə ömrü.
Saman çöpündən aslı,
Güldür sızlayan könlü.

Sönmür bu ocaq, sönmür,
Səndən sonra üz gülmür.
Sən öldürdüyün bu eşq,
Əfsus, içimdə ölmür.

Doğmaydın doğmalardan,
İlk gördüyüm andan.
Qopara bilmirəm səni,
Kama yetməmiş candan.

SEVƏ BİLMƏZ

Zirvələrdə qar olarsan,
Xoş sözlərə aldanarsan,
Vallah, bir gün tək qalarsan,
Bir gün başa düşərsən ki,
keçən günlər geri dönməz.
Heç kim səni mənim qədər,
məndən artıq sevə bilməz.

Qalarsan yol ayrıcında,
Küləklər oynayır saçında,
Atılar yerə tacın da,
Bir gün başa düşərsən ki,
əzabına heç kim dözməz.
Heç kim səni mənim qədər,
məndən artıq sevə bilməz.

Qədrini bilmədin illərin,
Qoynunda qalar əllərin,
Üzdən itər gülüşlərin.
Bir gün başa düşərsən ki,
peşmanlıq kara gəlməz.
Heç kim səni mənim qədər,
məndən artıq sevə bilməz.

Heç kim daha, salmaz yada,
Dostların da, doğmalar da,
Qəlbə solar arzular da,
Bir gün başa düşərsən ki,
solan çiçək bir də bitməz.
Heç kim səni mənim qədər,
məndən artıq sevə bilməz.

Qapıda qalar gözlərin,
Köksündə donar sözlərin,
Otür düşün bir az dərin,
Bir gün başa düşərsən ki,
ağlamaq da kömək etməz.
Heç kim səni mənim qədər,
məndən artıq sevə bilməz.

Ya gəl öldür, ya da ki sev,
Viran eşqdən quraq bir ev.
Sənsiz üzüm heç gülməyib.
Bir gün başa düşərsən ki,
yad sevgilər dərdə yetməz.
Heç kim səni mənim qədər,
məndən artıq sevə bilməz.

Ayaq altıda yol yorular,
Sinəmdə dərd qovrular,
Əzizim, geri dön, nə olar?!
Bir gün başa düşərsən ki,
məzaradək sevgim ölməz.
Heç kim səni mənim qədər,
məndən artıq sevə bilməz.
Bitər canım, sevdə bitməz,
Heç kim səni mənim qədər,
məndən artıq sevə bilməz.

ŞÜKÜR, ALLAH,
BU GÜNƏ DƏ

İnsanlar, dəyməyin mənə,
Qurum qalar, nəm tökülər.
Əziyyət çəkməyin belə,
Üstünü zə qəm tökülər.

Məni yarı adam sayın,
Əl dəyməyin, qoy yaşayım.
Yükümü özüm daşıyım,
Qoy dolanım birtəhər.

Fərqi yoxdur ya o, ya sən,
Kimi səhvən, kimi qəsdən,
Alçaqlara yol göstərən,
Əzabını canım çəkər.

Məndən gedin, gəndə qalın,
Qoy vuruşum əli yalın.
Alın, hər şeyimi alın,
Şair sözədən qala tikər.

Gücüm öldə, öl sinədə,
Daha tutmur söz çənədə.
Şükür Allah, bu günə də,
Deyiləm kimsəyə nökr.

SEV MƏNİ

Sev məni...
Elə sev ki, özümü unudum.
Səndə ömrü yaşayım,
Sənsiz çarəsiz ölüm.
Sənsiz mən kiməm ki?
quru bir can.
Canımı da həvəssiz daşıyıram.
Elə sev ki, nəzərimdə dağ olum.
Razıyam, ölüm cismən,
Təki qəlbində sağ olum.

QOVUŞUNCA

Od dolu sandıqçaymı
Sinəmdəki bu ürək.
Arada sahman salıb,
Səni qoruyum görə.

Bir sənə var orda yer,
Başqasını nəyirəm.
Səninlə keçən ömrü
İsidi geyinərəm.

Yada düşdükcə keçən
Göyərək qəlbə dəndən.
Təkcə yaşadığım sən
Sürüşdün əllərimdən.

Nə qədər bağladım
Hardan sızdı bu sandıq?
Zülmə mən ağladığa,
İkimiz də bir yandıq.

O sandıq ürəyimdir,
Əlim çarpaz sinəmdə.
Dərd nimdaş köynəyimdir,
Nacar ürək əlimdə.

Eşqim dolu sandıqca,
Nə vaxt könlüm gül açar?
Yaşadacam bu eşqi,
Can qəbrə qovuşunca.

Bu ürək sandığımdır,
Cəhizliyin, hədiyyən.
Gəl töhvənə sahib dur,
İtirirəm əlimdən.

Əllərimlə bərk sıxdığa
Ağrısı cəhənnəm hər gün.
İçimdə bərk saxladığa,
Dərd açır düyün-düyün.

Gəl gizlən sandığımda,
Hərdən çıxarın öpüm.
Razıyam bu yaşında
Təki səninlə ölüm.

Eşqim dolu sandıqca,
Nə vaxt könlüm gül açar?
Yaşadacam bu eşqi,
Can qəbrə qovuşunca.

OLMUSAN

Özün seçdin hicranı,
Sınaqlardan keçmədin.
Pay verib tənhalığı
Eşq evimə köçmədin.

Bir sözümə cavab ver,
Nə itirdin, qazandın?
Qismətə asi oldun,
Qoşa çəkildirdi adın.

Doğmaydın, yad olmusan,
Mənimtək tək qalmısən,
Qoyub məni həsrətdə
Kimə həmdərd olmusan?

ÖLMƏZLİK

Ölməzlik istəmirəm,
Yaşayım insan kimi,
Yaşayım hamı kimi.
Öləndə adım qalsın,
Bilsinlər kimliyimi.

Yer üzü, üzü soyuq,
Altı soyuq, üzü də.
Soyuqluğu üşüdür,
Ölməzlik göy üzündə.

Canı qurban verərəm,
Qaldır uca göylərə.
İstəmirəm tək qalam,
Fələklə qiyamətə.

Öz xoşumla yaxamı,
Vermərəm əzrayıla.
Mənasız yanan şamın,
Nuru hara yayılar.

Ölməzlik istəmirəm,
Olum haqq, ölüm də haqq.
Haqqı məşəl edənlər,
Əbədi yaşayacaq.

KİMDİR

Varlı kimdir, kasıb kimdir?
keçirdilər çayçılardan.
İşli, işsiz bölünüblər,
səslər gəlir çayçılardan.

Fürsət düşüb qamarlanıb,
parça-parça torpaqları.
Namus gedir, qeyrət itir,
itirmişik papaqları.

Kürsülərdən vəd verənlər
vəd verirlər nələr, nələr?
Kimlər əkdİ, kimlər dərdi,
hazır-nazir bar dərənlər.

Əxlaq dərsi deyir q...ə,
ayaq yolu olub kəbə.
Xalqı soyub talayanlar
səsləndirir xalqı hərbə.

Var-dövlətin daşan vətən
kim qazandı sərvətindən?
Dilənlirlər yaşamaqçün
cavan, yaşlı küçə, tində.

Kimə görə bu azadlıq
ağzına dağ vurulursa?
Kimə lazım qara neftin,
Xalq acında qırılırsa.

Həqiqəti demək olmur,
yandırırılar diri-diri.
İnsan kimi ölmək olmur,
qızıldandir qəbir yeri.

Evimiz də özgələşib,
saya salmır arvad əri.
Başımıza ağa etdik,
yadellini, gəlmələri.

Xəstələnsən dərman baha,
ələcsiz ölürük daha.
Ümüdümüz tək Allaha,
O da baxmır bizə sarı.

GƏLMƏRƏM

Bu gün özüm deyiləm,
Özümdən lap çıxmışam.
Bir də çətin düzələm,
Öz evimi yıxmışam.

Nə bir qible tutmuşam,
Nə də ki, düz tutmuşam.
Xülya düşüncələrdən
Özümü unutmuşam.

Ruhu sahman salmağa
Möhlət ömür almışam.
Yalqızlıq ocağında
Tənha lövbər salmışam.

Oldum həyatla can bir
Qədrimi heç bilmədi.
Dünya ensiz, dar qəbir,
Əynimə də gəlmədi.

Canı qurban verərəm,
Keçən günü qaytarın.
Sığmıram bu cahana,
Məni göydə axtarın.

Çətin ki, hirsim susa,
Minnətçi də salmayın.
Alın nəyim varımsa,
Qələmimi almayın.

Bu gün özüm deyiləm,
Özgə ola bilmərəm.
Sevmədim bu həyatı,
Gətsəm bir də gəlmərəm.